

en ny Ordning, er det ganske rigtigt, men denne Ordning blev ikke gennemført; og den var heller ikke af den Beskaffenhed som den, det ærede Medlem og hans Partifæller nu foreslaa. Den Ordning var beregnet paa, at der fra Statens Side skulde bringes et Offer enten een Gang for alle eller et aarligt Bidrag, saa at vi kunde blive fri for at have disse Lovforslag ved hvert enkelt Tronskifte. Men det var som sagt beregnet paa, at der fra Statens Side skulde bringes et Offer for at gennemføre en saadan Ordning; men det er ikke det, det ærede Medlem nu foreslaar. Det ærede Medlem foreslaar, at den Ordning, der hidtil hareksisteret, og hvorefter Staten bidrager til de Udgifter, der ere forbundne med Pensioner og Understøttelser i Anledning af et Tronskifte, skal ændres; og at Udgifterne fremtidig skulle lægges over paa Civillisten. Jeg skal med disse faa Ord opfordre til, at man følger Flertallets Indstilling og vedtager Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

N. C. Christensen: Den højtærede Konseilspræsident gik i sine Udtalelser saa vidt, at han sagde, at det Ændringsforslag, der var stillet fra vor Side, var grundlovstridigt. Han henviste til § 9 i Grundloven, der siger: „Kongens Civilliste bestemmes for hans Regeringstid ved Lov. Derved fastsættes tillige, hvilke Slotte og andre Statsejendele der skulle henhøre til Civillisten“. Jeg gad vide, hvad grundlovstridigt der skulde være i det Ændringsforslag, der her er stillet. Vi have stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at Kongens Civilliste skal fastsættes til 120,000 Kr. aarlig. Vi have endvidere foreslaaet, at det Antal Slotte, der stilles til Kongens eller Civillistens Raadighed, begrænses, men Antallet er altsaa fastsat, saaledes som Grundlovens § 9 kræver. Ved Siden deraf have vi stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at de aarlige Repræsentationsudgifter, som Kongen har, skulle bevilges paa de aarlige Finanslove. Det er altsaa dette, der skulde være det grundlovstridige, og det er i Anledning af dette Ændringsforslag, at den højtærede Minister siger, at det vilde være uheldigt at have Stridigheder om disse Repræsentationsudgifter hvert Aar. Naar der er fastsat et bestemt Beløb til Civillisten og fastsat et Antal Slotte, der skal stilles til Civillistens og Kongens Raadighed, mener jeg, at Grundlovens § 9 er opfyldt. Og hvad Ændringsforslaget om Repræsentationsudgifterne angaar, kan det

heller ikke være grundlovstridigt. Det er ogsaa nu saaledes, at naar Kongen foretager Ekstrarejser for at repræsentere, enten det er i Indlandet eller Udlandet, er der fra Rigsdagens Side stillet Bevilinger til Raadighed for Kongen i saa Henseende. Det er altsaa ikke en Gang noget nyt, vi foreslaa. At det skulde være uheldigt, at man ved de aarlige Finanslove kunde faa Strid om, hvorvidt der skulde bevilges et større eller mindre Beløb, kan jeg ikke indse. Jeg tror, at dersom Kongen foretager Rejser eller paatager sig Repræsentationsudgifter, der ere til Gavn for Land og Folk, vil man ogsaa bevilge den Sum, der er fornøden. Og hvis det ikke er Tilfældet, hvis Rigsdagen har en anden Opfattelse af det Spørgsmaal, vil den selvfølgelig nægte det eller begrænse det Beløb, der kræves. Jeg kan ikke se, der kan være noget uheldigt deri, tværtimod, jeg finder det heldigt.

Den ærede Ordfører (Pedersen-Nyskov) bestred Rigtigheden af min Udtalelse, at vi, som jeg følte mig overbevist om, vare i Overensstemmelse med det store Flertal af det danske Folk, naar vi stillede Forslag om at begrænse det Beløb, der skulde stilles til Raadighed for Civillisten. Ja, det kan naturligvis godt bestrides; den ærede Ordfører kan jo godt have den Opfattelse, at Flertallet er paa hans Side, naar han foreslaaer at bevilge 1 Mill. Kr. Ingen af os er i Stand til at føre fyldestgørende Bevis. Men naar den ærede Ordfører som Bevis for sin Paastands Rigtighed anfører, at dersom det store Flertal havde den Opfattelse, som jeg har gjort gældende, vilde Valgene have faaet et andet Udfald, forekommer det mig rigtignok at være en ganske mærkelig Bevisførelse. Vi ere ikke gaaede til Valg paa det Spørgsmaal, Befolkningen har ikke haft Løjlighed til at afgøre, om den vilde have, at Kongen skulde have 1 Mill. Kr. eller skulde nøjes med 120,000 Kr. aarlig. Dersom Befolkningen kunde stemme frit og uafhængigt om det Spørgsmaal, tror jeg, at Flertallet vilde vise sig at være paa vor Side. Dersom Valgene skulde tages til Udgangspunkt, burde dette Spørgsmaal jo have været fremme ved dem, hvad det slet ikke har været, og deres Udfald kan altsaa slet ikke anføres som Begrundelse hverken for det ene eller det andet i den Henseende.

Naar den ærede Ordfører endvidere gik ud fra, at vi Socialdemokrater føle Ansvar for de Forslag, vi stille, kan han være overbevist om, at det er rigtigt. Vi